

Ug	3	UIGHUR (nordokc. Ĉinio)
Uk	40	UKRAJNA (= Rutena)
Ub	2	UMBUNDU (= Mbundu) (Angolo)
U	50	URDUA (Pakistano)
Uz	7	UZBEGA
ŭu/W	39	ŭu (Ĉinio)
V	ant.	VEDA
Vk	—	VASKA (= Baska)
Vs	8	VISAJA (Filipinoj)
Xh	3	XHOSA (Suda Afr.)
Zl	3	ZULUA (Suda Afr.)

PRILNGVAJ DISKUTOJ

406:408.92

FINAJO DE PREDIKATIVA ADJEKTIVO

(R. Linse, Jynköping, Svedujo)

Plena Gramatiko § 297.

»La predikativo povas akcepti diversajn formojn:

a) adjektivo. Tio estas la plej ordinara kazo. La predikativa adjektivo akordiĝas nombre kaj kaze kun la subjekto — — — RIM. I. Kiam la subjekto estas infinitivo aŭ propozicio, aŭ tute ne ekzistas (§292. 2.), la adjektiva predikativo alprenas la adverban-neŭtran finaĵon -e (vd. §. 196. RIM.) — — —«

Plena Gramatiko § 196 (3a eldono § 68).

»La kvalifika adjektivo finiĝas en Esp-o ĉiam per —a. — — — RIM. Tamen, en frazoj, kiel »rajdi surleono estas danĝere« ni trovas kvazaŭ neŭtran formon de adjektivo; ke tiu neŭtra formo koincidas kun la adverba, tion klarigas nur influo de la rusa lingvo, en kiu la neŭtra adjektivo rolas ankaŭ kiel adverbob«.

Estas rimarkinda, ke laŭ la Plena Gramatiko la predikativa adjektivo, kiam la subjekto estas infinitivo aŭ propozicio, aŭ tute ne ekzistas, anstataŭ la adjektivan finaĵon —a devus alpreni la adverban - neŭtran - finaĵon -e (§297) aŭ neŭtran formon koincidantan kun la adverba (§ 196 RIM). Tio signifas, ke la finaĵo —e povus ludi rolon ne nur kiel adverba finaĵo sed ankaŭ kiel adjektiva finaĵo. Sed tia duobla rolo de la finaĵo —e ne estas konforma al la fundamenta gramatiko.

En la artikolo (Scienca Revuo, Vol. 12, 1—2) »La vortspecoj de la subjekte predikativo...« estas montrita, ke ĉe la emfazo de la subjekta infinitivo aŭ propozicio per **tio** la predikativo alprenas la adjektivan formon kaj ke la forprenado de la emfazo ne ŝanĝas tiun formon. Por alimaniere pritrakti la demandon oni povas pensi subkomprenita iu konvena substantivo, kio motivigas kaj eĉ postulas adjektivon kiel predikativon. En la ĉi subaj citatoj de Zamenhof estas interkrampoj kiel ekzemploj metitaj tiaj subkomprenitaj vortoj.

»Sed la plej bela kaj mirinda (surprizo) estis por ŝi, ke la floroj supre sur la tero odoras« (Krestomatia 37/11)

»Sed la plej bela (revo) estas ŝi diris, kuŝi en la lumo de la luno«. — — — (Krest. 38/11)

»Ŝajnas al mi, ke la plej bona (arango) estus, se tiun ĉi raporton eldonus Vi — —« (Leteroj de Z. I. 179/16, 28. 8. 1905.)

»— — — la plej bona (maniero) estos, se ni publike tute silentos pri la decido de la Delegacio — —« (L. de Z. 51/44, 27. 10. 07)

»Plej bona (sinteno) estos, se vi ĝin forgesos!« (Haml. Akto I, Sceno 5)

»Ĉu ne estas ebla (procedo), ke ni komprenigu per alia lingvo?« (Haml. Akto V, Sceno 2)

»Tial mi nun demandas min, ĉu estas efektive necesa (ago), ke mi entreprenu nun mian intencitan vojaĝon«. (L. de Z II 61/13 1. 11. 07)

»— — estus tre utila (metodo) tute precizigi kaj klarigi la rolon de la Oficejo«. (L. de Z. II. 285/24 8. 2. 11)

411 : 408.92

POR FACILE KOMPRESNI FAK'TERMINOJN EN E'O

(A. LIENHARDT, Muhlouse, Francujo)

1 Okaze de la verkado kaj reviziado de teknikaj fak'vortaroj en E'o (= mallongigo por la nomo Esperanto), la subskribinto spertis, ke terminoj, konsistantaj el pluraj vort'elementoj kunmetitaj, ofte estas malfacile kompreneblaj fare de novaj Esperanto-uzantoj.

2 Por atingi maksimuman kompren'eblecon de tiaj terminoj — ankaŭ fare de instruoj, kiuj ankoraŭ ne lernis la internacian lingvon E'o — estas konsilinde klare vidigi la ĉefajn unuopajn vort'elementojn pere de la sistemo jen montrata:

2.1 Post komplete vort'elemento, troviĝanta en kunmetita fak'termino, oni metu disigan streketon (—).

Tio estas regulo jam konata kaj uzata de multaj aŭtoroj en divresaj okazoj.

2.2 Post nekomplete, eliziita vort'elemento (t. e. aperanta sen la fina vokalo o aŭ a aŭ e), oni metu apostrofon (').

Tiun skrib'manieron jam uzis D,ro Zamenhof en la »Universala vortaro« aldonata al »Fundamento de Esperanto«.

3 Jen kelkaj praktikaj ekzemploj por klarigi la ĉi-supre menciitan koncepton:

3.1 Fak'vortoj kun disig'streketo:

aero-premo (premo de la aero), akso-rompiĝo (rompiĝo de akso), amoniako-gazo (amoniaka gazo), arko-mezuro (mezuro de la longeco de arko), bombo-atako (atako per bomboj), ĉokolado-fabriko, oleo-ekflamiĝo, trajno-anoncado, primara (pri la maro, ne primara nombro), per-labori (atingi per laboro), pro-porcio (rilata al porcio, ne al proporcio), k. a.